

DSČ (62)

Magistrát města Ostravy

19-05-2023

PODATELNA!!!

Statutární město Ostrava

magistrát - oddělení správních činností

22-05-2023	
83.1	1
315617	

Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

SMO/315617/23/DSČ/

snoves99:Sežad

DOTAZ KE SPISOVÉ DOKUMENTACI
ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ INFORMACE
SP. ZN. S-SMO/489409/22/DSČ

Dobrý den,

V návaznosti na doručení vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 3. 5. 2023 se tímto dovoluji s ohledem na zásadu procesní ekonomie zeptat, zda byly po dni 30. 3. 2023 založeny do spisu nějaké nové podklady a v případě, že ano, tak o jaké podklady se prosím jedná?

Zároveň, dle zákona o svobodném přístupu k informacím, tímto žádám o poskytnutí oznámení o přestupku, které je založeno ve shora označeném spise.

Děkuji Vám a jsem s pozdravem,

Dne 12. května 2023

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/319192/23/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/315617/23/DSČ
INF - 62/2023/zákona č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 23. května 2023

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) rozhodl, že žádost, kterou podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním „oznámení o přestupku“ ze spisového materiálu, vedeného pod sp. zn. S-SMO/489409/22/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím

o d m í t á .

Odůvodnění:

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla dne 22.05.2023 doručena žádost shora jmenovaného o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy konkrétně žadatel požaduje zaslat oznámení o přestupku. Žádost se týká spisového materiálu vedeného Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správních činností, pod sp. zn. S-SMO/489409/22/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a spácháním přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jakožto správní orgán projednává uvedený přestupek v provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit účastník řízení

. Žadatel o informaci vystupuje v předmětném správním řízení vedeném pod sp. zn. S-SMO/489409/22/DSČ jako účastník řízení, což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu, a to i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o svobodném přístupu k informacím. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu nebo jeho části.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i

postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek Nejvyššího správního soudu pod č. j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení“.

Spis příslušné spisové značky, jehož část žadatel požaduje zaslat, je tedy správním spisem vedeným v přestupkové věci, v níž žadatel vystupuje jako účastník řízení, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejíciho“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje (a tím méně pak omezuje) možnosti obecného poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popřípadě poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zákon o svobodném přístupu k informacím neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přestože žadatel, který je současně účastníkem daného řízení, požaduje zaslání kopii části přestupkového spisu, je nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, když judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně dovodila, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Jak je výše uvedeno, z ustanovení § 38 odst. 4 vyplývá, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho částí. Toto ustanovení je tedy nutno chápat tak, že ten, komu správní orgán umožní nahlédnout do spisu, má právo, aby mu byla pořízena a vydána kopie celého spisu, včetně spisového přehledu a pokynů oprávněné úřední osoby. Rovněž má právo si ze spisu činit výpisy jeho částí, k čemuž mu správní úřad poskytne prostor. Nevyplyvá však povinnost správního orgánu, aby pořízené kopie byly zaslány účastníku řízení cestou držitele poštovní licence nebo i elektronickou cestou. Ani Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích nepřisvědčil povinnosti zasílat účastníkům řízení kopie spisů či jejich částí.

Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému procesu, přičemž právo nahlížet do spisu svědčí ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 až 3 jen taxativně vyjmenovaným osobám, tudíž je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat a posoudit její právní zájem nebo jiný právní důvod. O provedení úkonu je povinnost sepsat protokol ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán zaprotokoluje, které písemnosti byly v kopiích vydány.

Povinný subjekt tedy rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že zákon o svobodném přístupu k informacím se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně pak ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na výlukou upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu – Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručitou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

- elektronicky podepsáno -

Rozdělovník:

1 x spis

KOPIE ELEKTRONICKÉHO
DOKUMENTUStatutární město Ostrava
magistrát – odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOSLO	C. DOPOR.
	07-05-2023	cmq/L
UM. ZNAK	PRILOHY	POČET LISTU
83.7	1	
SK. ZN. / LH.	C. J.	
515	356 233	

Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

Dne 7. června 2023

ODVOLÁNÍ

k č. j.: SMO319192/23/DSČ,
ke sp. zn.: S-SMO/315617/23/DSČ
INF – 62/2023/zákona č. 106/1999 Sb.

Dobrý den,

žádostí ze dne 12. května 2023 jsem, v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, požádal povinný subjekt o informace: „o poskytnutí oznámení o přestupku, které je založeno ve shora označeném spise (dopl. SP. ZN. S-SMO/489409/22/DSČ)“.

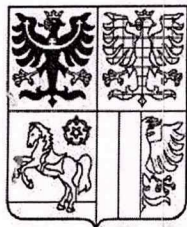
Povinný subjekt mou žádost rozhodnutím č.j. SMO319192/23/DSČ, ze dne 23. května 2023 odmítl, přičemž uvedl, že na požadované informace dosáhnou procesem, který je upraven ustanovením § 38 správního řádu.

S odmítnutím mé žádosti nesouhlasím, neboť jsem žádal o poskytnutí kopie určitého dokumentu ze spisu (formou žádosti o informace podle zákona o poskytování informací), nežádal jsem o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu.

Proti tomuto rozhodnutí proto podávám odvolání.

Děkuji Vám a jsem s pozdravem,

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj.: MSK 82256/2023
Sp. zn.: DSH/13308/2023/
084.3 S5
Vyřizuje:
Odbor: Odbor dopravy
Telefon:
Fax:
E-mail:
Datum: 13. 6. 2023

vypracováno dne: 13. 6. 2023

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: *30. 6. 2023*

-3-

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zákon o informacích“), na základě odvolání (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 23. 5. 2023, čj. SMO/319192/23/DSČ/ o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zákona o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 19. 5. 2023 žádost o informaci podle zákona o informacích, přičemž žádal o poskytnutí oznámení o přestupku, založeného ve spise sp. zn. S-SMO/489409/22/DSČ.

Magistrát žádost o informaci odmítl rozhodnutím shora specifikovaným rozhodnutím.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel uvádí, že nesouhlasí s odmítnutím žádosti, neboť žádal o poskytnutí kopie určitého dokumentu ze spisu (formou žádosti o informace), nikoli o nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Krajský úřad konstatuje, že žadatel je (jediným) účastníkem řízení, vedeného magistrátem pod sp. zn. S-SMO/489409/22/DSČ (jak vyplývá např. z rozhodnutí ze dne 26. 5. 2023, čj. SMO/326755/23/DSČ/); je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, s čímž je spojeno právo

činit si výpisy a právo na pořízení kopií spisu nebo jeho části, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Krajský úřad se ztotožňuje s názorem magistrátu, který je podložen judikaturou Nejvyššího správního soudu, že totiž právní úprava institutu nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu je speciální vůči právní úpravě poskytování informací podle zákona o informacích, což se vztahuje také a především na situace, kdy účastník správního řízení žádá o poskytnutí informací ze spisu vedeného v jeho vlastní věci.

Kromě magistrátem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, a dalších, lze dále odkázat např. na rozsudek téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23, nebo na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37, v němž se soud shrnuje v minulosti vyslovené právní názory takto:

„Zdejší soud pro úplnost dodává, že se k problematice poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení konstantně staví tak, že institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, respektive podle § 23 dříve účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád z roku 1967“), je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Proto opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadají naposledy citovaná ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona (viz rozsudky ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, a ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78). Z těchto rozsudků vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (a nově též podpůrci podle § 45 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku); jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob. Nespadá-li daná osoba pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu (respektive § 23 odst. 1 a 2 správního řádu z roku 1967), může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde neuplatní (více viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106). Rozhodovací praxe zdejšího soudu sice zaznamenala v průběhu času jistý vývoj, který úzce souvisí se změnami, kterými informační zákon prošel (jmenovitě jeho § 14; viz například stěžovatelem odkazovaný rozsudek dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106), pokud se však zdejší soud v některých případech od výše popsaného ustáleného názoru na vztah informačního zákona a § 38 správního řádu částečně odklonil, jednalo se o případy zcela výjimečné, ojedinělé a především opřené o specifické skutkové pozadí takové věci. (podtržení doplnil krajský úřad)

Vzhledem k tomu, že právní úprava nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je komplexní, přičemž odstavec 4 tohoto ustanovení výslovně zakotvuje právo účastníka na pořízení i jen části spisu (tedy např. i jednotlivého dokumentu), má tato komplexní úprava správního řádu přednost před aplikací zákona o informacích, který se tudíž v takovém případě nepoužije.

Krajský úřad uzavírá, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadateli neposkytl a žádost odmítl s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích. S ohledem na shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

odbor dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy